

Dosarul nr. 2ra-1162/20

Prima instanță: (Judecătoria Drochia, sediul Central) Vl. Craveț  
Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

## ÎNCHEIERE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al  
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul  
judecătorii

Dumitru Mardari  
Galina Stratulat  
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul orășenesc Drochia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Darii Victor împotriva Consiliului orășenesc Drochia cu privire la încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 martie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Darii Victor, s-a casat integral hotărârea din 22 octombrie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Central și s-a pronunțat o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii,

### c o n s t a ț ă :

La 17 iunie 2019, Darii Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orășenesc Drochia cu privire la încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin decizia Consiliului orășenesc Drochia nr. 4/4 din 23 iulie 2015, a fost numit în funcția de viceprimar al orașului Drochia, iar prin decizia nr. 3/8 din 14 aprilie 2017, a fost eliberat din funcție.

La 11 iulie 2017 s-a adresat cu acțiune în judecată împotriva Consiliului orășenesc Drochia cu privire la anularea deciziei nr. 3/8 din 14 aprilie 2017, restabilirea în funcția de viceprimar al orașului Drochia, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, încasarea sumei de 20.000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 25 mai 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, menținută prin decizia din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a anulat decizia Consiliului orășenesc Drochia nr. 3/8 din 14 aprilie 2017 „Cu privire la eliberarea din funcția de viceprimar al orașului Drochia, dl. Darii Victor”.

Darii Victor a fost restabilit în funcția de viceprimar al orașului Drochia.

S-a încasat de la Consiliul orășenesc Drochia în beneficiul lui Darii Victor salariul pentru perioada absenței forțate de la muncă în mărime de 82 872,60 de lei și 6 200 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Consiliul orășenesc Drochia în beneficiul statului suma de 2 586,17 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 17 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a casat decizia din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 25 mai 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central în partea încasării de la Consiliul orășenesc Drochia în beneficiul statului a sumei de 2 587,17 lei cu titlu de taxă de stat.

Reclamantul a invocat că instanța de recurs a constatat eliberarea sa ilegală din funcția de viceprimar al orașului Drochia, în rezultat fiind restabilit în funcția deținută.

La fel, s-a constatat vinovăția angajatorului în privarea ilegală de posibilitatea de a munci și întemeiat instanțele de judecată au dispus încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă în mărime de 82 872 de lei, reieșind din salariul mediu lunar în mărime de 6 200 de lei, precum și a prejudiciului moral în mărimea unui salariu mediu lunar de funcție de 6200 de lei.

Totodată, reclamantul a specificat că hotărârea irevocabilă din 25 mai 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, nu a fost pusă în executare până data de 17 ianuarie 2019 a Consiliului orășenesc Drochia, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 89 alin. (3) din Codul muncii, care cert și imperativ stipulează că, imediat după pronunțarea hotărârii instanței de judecată privind restabilirea salariatului la locul de muncă, angajatorul este obligat să emită un ordin de restabilire, pe care îl aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

Astfel prin decizia Consiliului orășenesc Drochia nr. 1/1, a fost anulată decizia nr. 3/8 din 14 aprilie 2017, a fost restabilit în funcția de viceprimar al orașului Drochia în temeiul hotărârii irevocabile din 25 mai 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central.

La fel, nu a fost pusă în executare hotărârea irevocabilă din 25 mai 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central, în partea încasării salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă în mărime de 82 872,60 de lei și 6 200 de lei cu titlu de prejudiciu moral, începând cu 14 aprilie 2017 – până la 25 mai 2018, data emiterii hotărârii judecătorești, prin urmare fiind privat de dreptul de a munci și lipsit de plățile salariale.

Deci, în perioada 25 mai 2018 – 21 decembrie 2018 salariul neachitat a constituit suma de 53 531 de lei, reieșind din salariul mediu lunar de funcție de 6

200 de lei, iar în perioada 01 ianuarie 2019 – 17 ianuarie 2019 – 5 644 de lei, reieșind din salariul mediu lunar de funcție de 10 275 de lei.

Mai mult ca atât, nu i s-a calculat și achitat concediul și ajutorul material pentru anul 2017, ce a constituit suma de 12 400 de lei, iar pentru anul 2018 – 12 400 de lei.

Reclamantul a relatat că în total, pârâtul urmează să-i achite suma de 83 975 de lei, iar reieșind din prevederile art. 90 alin. (2) lit. a) din Codul muncii, angajatorul urmează să-i repare prejudiciul cauzat care constă în plata obligatorie a unei despăgubiri, pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului.

Reclamantul Darii Victor a solicitat încasarea de la Consiliul orășenesc Drochia a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă în mărime de 83 975 de lei pentru perioada 25 mai 2018 – 17 ianuarie 2019, sumei de 20 550 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Central, acțiunea depusă de Darii Victor a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Darii Victor în beneficiul statului suma de 2 619,25 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 19 martie 2020 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Darii Victor.

S-a casat integral hotărârea din 22 octombrie 2019 a Judecătorei Drochia, sediul Central și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Darii Victor.

S-a încasat de la Consiliul orășenesc Drochia în beneficiul lui Darii Victor salariul pentru absența forțată de la muncă în sumă de 69 089,33 de lei.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

S-a încasat de la Consiliul orășenesc Drochia în beneficiul lui Darii Victor suma de 500 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că Consiliul orășenesc Drochia, neexecutând în perioada 25 mai 2018 – 17 ianuarie 2019 hotărârea din 25 mai 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central, l-a privat pe Darii Victor de dreptul de a munci în funcția în care a fost restabilit.

Deci, instanța de apel a concluzionat că în speță se constată faptul că Darii Victor a fost privat abuziv de posibilitatea de a munci, cu achitarea salariului pentru perioada 25 mai 2018 – 17 ianuarie 2019, circumstanțe ce atestă dreptul ultimului de a solicita prin prisma art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, compensarea salariului pentru toată perioada de referință pretinsă.

La fel, instanța de apel a constatat că potrivit certificatelor de salarizare anexate la dosar, în perioada 25 mai 2018 – 31 decembrie 2018, salariul de funcție a constituit suma de 53 531 de lei reieșind din salariul mediu lunar de funcție de 6 200 de lei; concediul pentru anul 2017 – 6 200 de lei, ajutorul material pentru anul 2017 – 6 200 de lei, concediul pentru anul 2018 – 6 200 de lei, iar salariul pentru perioada 01 ianuarie 2019 – 17 ianuarie 2019 a constituit suma de 5 644 de lei reieșind din salariul mediu lunar de funcție de 10 275 de lei.

Astfel în perioada 25 mai 2018 – 17 ianuarie 2019 (de neexecutare a hotărârii irevocabile din 25 mai 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central), Consiliul orășenesc Drochia urma să-i achite lui Darii Victor suma totală de 83 975 de lei cu titlu de plăți salariale, ultimul fiind astfel ilegal privat de posibilitatea de a munci.

În acest context, instanța de apel a considerat întemeiată pretenția înaintată de Darii Victor privind încasarea de la Consiliul orășenesc Drochia în beneficiul său a salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, or, în speță vina angajatorului cu certitudine a fost stabilită.

Totodată, instanța de apel a reținut că în perioada 25 mai 2018 - 17 ianuarie 2019, în care Darii Victor nu a fost restabilit la locul de muncă, acesta a activat în cadrul Consiliului raional Drochia în alte două funcții consecutive, fiind remunerat cu un salariu de 6 981,38 de lei și respectiv de 7 904, 29 de lei.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a considerat că suma salariului pentru perioada 25 mai 2018 – 17 ianuarie 2019 de absență forțată de la locul de muncă ce urmează a fi încasată de la Consiliul orășenesc Drochia în beneficiul lui Darii Victor constituie suma de 69 089,33 de lei (83 975 de lei – 6 981,38 de lei – 7 904, 29 de lei).

Cât privește pretenția privind compensarea prejudiciului moral, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, or, legislația în vigoare nu prevede antrenarea răspunderii angajatorului la plata prejudiciului moral în cazul neexecutării hotărârii judecătorești de restabilire la locul de muncă în termenii stabiliți de lege.

Referitor la pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a concluzionat de a încasa de la Consiliul orășenesc Drochia în beneficiul lui Darii Victor suma de 500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, ce se confirmă prin bonul de plată seria PL nr. 520934 din 26 iunie 2019 pentru serviciile avocatului Zaporojan Vitalie care sunt reale, necesare și rezonabile.

Prin încheierea din 04 iulie 2020 a Curții de Apel Bălți, s-a corectat greșeala strecurată în dispozitivul deciziei din 19 martie 2020, prin completarea sintagmei: „Se încasează de la Consiliul orășenesc Drochia în beneficiul lui Darii Victor salariul pentru absența forțată de la muncă în sumă de 69 089,33 de lei” cu sintagma „cu efectuarea tuturor reținerilor prevăzute de legislația în vigoare a Republicii Moldova”.

La 27 iunie 2020 Consiliul orășenesc Drochia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, Consiliul orășenesc Drochia a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Bălți a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

A indicat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că Darii Victor după eliberarea din funcție în aprilie 2017, a beneficiat de garanția oferită de lege.

Intimatul a fost restabilit la locul precedent de muncă în cadrul Consiliului raional Drochia prin dispoziția Președintelui raionului Drochia nr. 02/3-2-129 din 23 iunie 2017 și a activat în cadrul Consiliului până la 10 iulie 2018.

Ulterior, în perioada 01 august 2018 – 29 octombrie 2018, Darii Victor a activat în cadrul Centrului de pregătire a specialiștilor pentru Armata Națională, filiala Soroca.

La fel, recurentul a specificat că suma de 69 089,33 de lei a fost calculată eronat spre încasare, urmând a fi încasată suma de 38 394,03 lei.

De asemenea, a relatat că plățile salariale respective au fost reținute de către executorul judecătoresc, însă fără oferirea posibilității administrației publice locale de efectuare a reținerilor în conformitate cu prevederile legii, dar și fără a efectua recalculul pentru stabilirea diferenței între salariul încasat de la locul precedent de muncă.

Conform noilor reglementări legale, ajutorul material nu se mai achită, iar plata acestuia se sancționează conform legii, pe când Darii Victor în acțiunea sa a solicitat inclusiv achitarea plății pentru ajutorul material pentru anii 2017 – 2018, instanța de apel nu a ținut cont de acest fapt și nu a exclus suma ajutorului material, care constituie suma de 12 400 lei.

Au fost ignorate și extrasele de la CNAS prezentate de Darii Victor, de unde rezultă că acesta a activat până la 08 octombrie 2018 în alte funcții, și efectuând recalculul sumei încasate: 6200 de lei salariul mediu lunar al viceprimarului în perioada 26 mai - noiembrie 2018 și 10 275 de lei pentru luna decembrie 2018 – 16 ianuarie 2019, minus salariile încasate de la alte instituții, în sumă totală de 14 885,67 de lei, se atestă că suma reală nu este de 69 089,33 de lei, dar de 38 394,03 lei, or, suma totală pentru perioada de 26 mai 2018 – 16 ianuarie 2019 constituie 53 279,70 de lei, minus suma de 14 885,67 de lei încasată de la alte instituții, ceea ce constituie 38 394,03 lei.

Mai mult ca atât, încasarea salariului urma să fie efectuată până la 16 ianuarie 2019, având în vedere că prin hotărârea din 19 septembrie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Glodeni, s-a dispus încasarea plăților salariale în beneficiul lui Darii Victor începând cu 17 ianuarie 2019, respectiv această zi de muncă a fost achitată.

La 15 iulie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Darii Victor la data de 21 iulie 2020, conform avizului de recepție (f.d. 212).

La 05 august 2020 Darii Victor a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de Consiliul or. Drochia, cu menținerea deciziei din 19 martie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa Consiliului orășenesc Drochia la 05 mai 2020 (f.d. 178), fiind recepționată de recurent la 12 mai 2020 (f.d. 179).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 27 iunie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai

stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Consiliul orășenesc Drochia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Consiliul orășenesc Drochia.  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas